

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.408/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Sági János kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.349/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.000 (negyvenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. augusztus 1. napjától 2024.december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság Ercsi Rendőrőrs állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzete település1 településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) körzete további 7 településre terjedt ki. A felperest a helységi Rendőrkapitányság vezetője 2022. október 27. napjától 2022. október 30. napjáig, majd 2023. február 9. napjától 2023. február 12. napjáig átrendelte a vármegyei2 Rendőr-főkapitányság szolgálati helyre határrendészeti feladatok ellátására.

[2] A felperes szolgálati panaszát, melyben a perbeli időszakban a beosztásába nem tartozóan rendszeresen – a saját működési és KMB csoport körzetén kívül – végzett járőrszolgálati feladatok, elővezetések, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldések, átkísérések, előállított őrzések, kísérorri feladatok, rendezvénybiztosítások ellentételezés nélküli ellátásáért megbízási díjat igényelt, az alperes vezetője elutasította.

[3] A felperes a 2022. július 31. napjáig terjedő időszakra már érvényesítette megbízási díj igényét, amelynek a Veszprémi Törvényszék az 1.K. 700.092/2023/8. számú ítéletével helyt adott és az illetményalap 75 %-os mértékének megfelelő megbízási díj fizetésére kötelezte az alperest. Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla az 1.Kf. 359/2023/4. számú ítéletével helybenhagyta.

A kereset, a védírat

[4] A felperes a keresetében az alperest a perbeli időszakra 840.652 forint megbízási díj, és annak 2023. október 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontja képezte. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti 840.652 forint megbízási díj, és annak 2023. október 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 60-61. §-ában, 71. § (1) - (7) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatot ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 33. § (1) bekezdésében, 35. § (6) bekezdésében, a körzeti megbízotti

szabályzatról rendelkező 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 3.d), 15.,31., 21-22., 24-25., 44., 72.c) pontjában foglaltakra alapította.

[7] Rögzítette, hogy a felperes hosszabb időszakon át rendszeresen, minden hónapban látott el a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri feladatokat. Az állománytáblában külön jelenik meg a körzeti megbízotti beosztás és külön a járőri beosztás. Ez két külön munkakört jelent az alperes szabályozási körében. Mind a járőri, mind a körzeti megbízotti beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztás. A járőrszolgálat fogalmából következően a járőr szolgálati beosztásba tartozó feladat a közterületek és nyilvános helyek rendőri ellenőrzése, melynek során a járőr különböző, a jogszabályban meghatározott feladatokat lát el. Ezzel szemben a körzeti megbízotti feladatok külön szabályozást nyertek a KMB Szabályzatban, amely meghatározza a lakossággal történő kapcsolattartást, és ennek megfelelően a körzeti megbízott köteles megismerni működési körzetében a lakosság hagyományait, a környezeti és természeti sajátosságokat, a gazdasági helyzetet, a jellemző bűncselekmények elkövetési magatartásait, az áldozattá, sértetté válás megelőzésének lehetőségeit, a jellemző szabálysértéseket és a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegéseket, a közbiztonsági helyzetet. A körzeti megbízott a működési körzetében rendszeresen ellenőrzi a körzethez tartozó bűncselekmények és rendészeti szempontból releváns területeket, figyelemmel kíséri a különböző rendezvényeket, felügyeleti szolgálat ellátásával biztosítja azokat. A körzeti megbízott kiemelt közlekedésbiztonsági feladata a közlekedésre vonatkozó szabályok betartatása, a közlekedők ellenőrzése és tájékoztatása. Bűnügyi feladatai is vannak, mert intézkedik a bűncselekményeket kiváltó okok és körülmények felderítésére, azok megszüntetésére, a nyugodt és kiegyensúlyozott közösségi viszonyok fenntartására. A nyomozóhatóság tagjaként önállóan nyomozati tevékenységet végezhet a rendőrkapitányság hatáskörébe tartozó egyes meghatározott bűncselekmények esetében, a 3 évet meg nem haladó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények esetében bűnügyi megkereséseket teljesíthet, és a hatáskörébe nem tartozó bűncselekmények esetén halaszthatatlan nyomozati cselekményeket foganatosíthat, adatgyűjtést végezhet. A nyomozóhatóság tagjaként sem folytathat azonban nyomozást a körzeti megbízott, ha a bűncselekmény nem a körzeti megbízotti működési körzetében történt, kivéve, ha helyettesítésre kerül sor, továbbá a gyanúsított kihallgatását követően. Mindezen, a KMB Szabályzatban szereplő feladatok jelentősen különböznek a járőrökre irányadó szolgálati beosztás által meghatározott feladatoktól.

[8] A szolgálati beosztásokat, azok besorolását és a beosztáshoz rendelt pótlék mértékét meghatározó rendelkezések alapján rögzítette továbbá, hogy a járőri beosztás az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott tiszthelyettesi besorolású osztályba tartozó szolgálati beosztás. Fentiek igazolják azt, hogy az alperes szabályozása szerint is különböző munkakörbe tartozik a körzeti megbízotti munkakör és a járőri munkakör, és a körzeti megbízotti feladatokhoz ebből következően nem sorolható a rendszeres járőri feladatok ellátása. A KMB Szabályzatra figyelemmel, továbbá a rendszerl rendszerből kinyert adatok összevetése alapján a konkrét esetben megállapítható a szolgálatellátás rendszeressége, és az, hogy felperest az alperes a körzeti megbízotti működési körzetéből nem eseti jelleggel vonta el és nem a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetekben. A 22. ponttal ellentétesen járt el alperes, amikor nem kizárólag a megyei rendőrfőkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti írásos engedélye alapján vonta el a működési körzetéből a felperest az ott meghatározott időkorlátot is átlépve, rendszeresen.

[9] A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a körzeti megbízotti szabályzat alapján a körzeti megbízott által végzendő feladatok körét. Felperes a keresettel érintett időszakban tartósan, huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőri feladatokat, amely feladatok más szolgálati

beosztáshoz kötődtek. Az eseti jelleg alól nem jelentett kivételt a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend idején történő beosztás. A felperes szolgálati beosztásához az általa ellátott, a működési körzetén és csoport működési körzetén kívüli járőr szolgálatok elvégzése nem tartozott.

[10] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 60. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 61. §-ára az átrendelés megvalósulása kapcsán. A Hszt. 60. § szerinti átrendelés esetében írásban állományparancsot kell kiadni figyelemmel a 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 33. § (1) bekezdésére, amelyben az ellátandó feladatra vonatkozó tájékoztatást is meg kell adni a hivatásos állományú számára a 61. § (1) bekezdés alapján. Az írásbeli utasításnak tartalmazni kell az átrendelés helyét, annak időtartamát, kezdő- és befejező napját, az átrendelés indokát, valamint az átrendelés ideje alatt ellátandó szolgálati feladatokat és az átrendelés időtartama alatt a munkáltatói jogkör gyakorlójának megjelölését, továbbá azt, hogy az átrendelt illetményének és egyéb járandóságainak megfizetése mely szervezeti egység költségvetését milyen részben terheli. Lényeges, hogy az okirathból kitűnjön az, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójától származó utasítás kifejezetten ideiglenes átrendelésre vagy átrendelésre irányul. E feltételeknek megfelelő írásbeli utasítás nem készült a felperes feladatellátására vonatkozóan.

[11] A körzeti megbízotti csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3.d. és 15. pontjaiban foglalt szabályozás alapján nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna. A felperes szolgálatteljesítési helye a körzeti megbízotti csoport működési körzetével nem bővült ki. A Kúria által kialakított gyakorlat értelmében a működési körzeten kívül végzett járőri feladatok hosszabb időszakon át történő rendszerszintű végzése a felperes beosztásához nem tartozó feladatkör ellátását jelenti, többletszolgálatnak minősül, amely alapján a felperes megbízási díjra jogosult.

[12] A KMB Szabályzat 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem eredményezte azt, hogy a felperes megbízási díjra ne lenne jogosult. A 2023. február 1. napját követő időszak a Hszt. módosításával érintett, melyben felperes folyamatosan és rendszeresen végzett a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatokat. A felperesi kimutatás bizonyítékként rögzítette a többletfeladatok ellátását, amelyek jelentős mértékűek voltak, és a felperes valamennyi szolgálatára kiterjedtek. Összességében az elsőfokú bíróság a keresetet a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a teljes perbeli időszakban megalapozottnak találta. A megbízási díj mértéke tekintetében akként foglalt állást, hogy a felperes többletfadatai (működési körzeten kívüli feladatellátás) a szolgálatai jelentős részét tették ki, amelyek során az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága alapján arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az alperes a fellebbezésében a felperesi igényt jogalapjában vitatva az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereset teljes elutasítását kérte.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdésében, 101. § (1) bekezdés a) pontjában, 102. § (1) bekezdésében foglaltakat, az ítéletében a perbeli tényekkel ellentétes megállapításokat tett, a tényállást részben hibásan állapította meg és téves jogértelmezésre jutott, amikor a keresetnek helyt adott. Tévesen állapította meg, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatai ellátása mellett rendszeresen

látott el a beosztásához nem tartozóan járőri feladatokat is. A Hszt.101.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a munkáltatói jogkör gyakorlójának nemhogy nincs lehetősége a munkaköri leírásban a beosztáshoz nem tartozó feladatokat rögzíteni, hanem az kötelezettsége, vagyis a beosztáshoz tartozó feladatokon kívül bármely olyan, a szervezeti egység feladatkörébe tartozó feladatot a munkaköri leírásban rögzíthet, melynek ellátáshoz az állomány tagjának megfelelő végzettsége, képzettsége van. A Hszt. végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 154/2015. Korm. rendelet) 5. §-a, 2. melléklet I. táblázat 11. pontja alapján a helységli Rendőrkapitányság munkáltatói jogkört gyakorló vezetőjének lehetősége volt arra, hogy a felperes munkaköri leírásában a beosztáshoz tartozó feladatokon túl a helységli Rendőrkapitányság feladatkörébe tartozó olyan feladatok ellátását is rögzítsen, melyek ellátására felperesnek végzettsége, képzettsége van. A felperes a munkaköri leírásában foglalt feladatokat látott el, ezért számára megbízási díj nem jár. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal kapcsolatba hozható a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának rendelkezése, mely alapján felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó, de a végzettsége, képzettsége alapján részére meghatározott szolgálati feladatait a szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. A felperesnek a rendes szolgálatteljesítési idején belül ellátott feladatokat a rendőrkapitányság feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatként és külön ellentételezés nélkül kellett ellátnia. Az ítélet részletesen elemzi az átrendelés fogalmát a perbeli esetre vonatkoztatva. Azonban alperesként az ideiglenes átrendelésre (Hszt. 61. §) is hivatkozott, amely megvalósult, hiszen annak írásba foglalására sor került az eligazítólapok kiállítása révén.

[15] Összességében, az elsőfokú bíróság a támadott ítéletében a tényállást ugyan részben helyesen tárta fel, azonban okszerűtlenül értékelt. Ugyancsak okszerűtlen jogi értelmezést alkalmazott a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti megbízási kapcsán. Az Hszt. 61. §-áról pedig nem tett megnyugtató említést, ezzel sérült a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) és (2) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálatok kapcsán kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. A KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen.

[17] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a körzeti megbízott és járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, és a per alapjául szolgáló felperesi járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszerezettek voltak. A Kúria BH2018.259., Kf.VII.39.246/2020/3., Kf.VII.37.193/2020/8. számú ítéleteire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével és a Hszt. rendelkezéseivel. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.3232023/5., 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700543/2023/4., 3.Kf.700.482/2023/5., 4Kf.700.031/2024/4.számú ítéleteire és kiemelte, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul megbízási díj jár. Az alperes ideiglenes átrendelésre

hivatkozásra sem fogadható el, mert nem vitásan arról parancsot az alperes nem állított ki, és az eligazító lapok sem tartalmazzák az ideiglenes átrendelés esetén szükséges kötelező adatokat, melyek a törvényben meghatározott 30 napos határidő alapján garanciális jelentőségűek.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[18] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a fellebbezésében részben az elsőfokú bíróság ténymegállapításait, egészében a bizonyítékértékelését is vitatta, de e körben nem mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más eredményre, eltérő tényállásra vezetett volna. Ezért - a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel - az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, amelyeket az ítéleti indokolással összevetett volna. Mindezek bemutatásával az alperesi fellebbezés adós maradt, így kizárólag az elsőfokú ítélet jogalapot érintő anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés a megbízási díj mértékét nem vitatta.

[20] A felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, miként az elsőfokú bíróság ítéletéből nyilvánvalóan kiolvasható, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat-ellátását vizsgálta, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem állapította meg. Az ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörön alapul, e tekintetben a felperes kereseti igényét jogszerűnek tartotta, ezért az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek fennállását szükségtelen volt érdemi vizsgálatába vonnia.

[21] A jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amely a felperes által ellátott feladatok tényét bizonyította; eltért viszont a felek álláspontja arra vonatkozóan, hogy az abban megjelölt feladatok a beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra. A felek eltérő jogértelmezéséből eredő jogvita az elsőfokú

ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát jelenti, melyhez tartozó jogkérdésekben a Kúria több döntésében már állást foglalt.

[22] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[23] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[24] A jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához, az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás - a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével - a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó

(közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult, lévén, hogy eredeti szolgálati beosztásából nem mentesítették.

[25] A felperes a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjából és 103. § (1) bekezdéséből következően a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően köteles végrehajtani, és szolgálatteljesítése során köteles a szolgálati előjáró parancsát, a felettes rendelkezését követni. Erre figyelemmel a munkaköri leírás általános és speciális feladatai között az alperes előírhatta a munkaköri leírásban külön nem nevesített eseti jellegű feladatok végrehajtásának kötelezettségét is (lásd: 101.§ (1) bekezdés a) pont). Azonban, ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani. A téves jogszabályértelmezésre alapított anyagi jogi érvek között az alperes a többletfeladatok megvalósításának hiányára alaptalanul hivatkozott, és indokolatlanul, a joggyakorlattal ellentétesen kérte számon a 2023. február 1-jétől hatályos Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontjának megfelelő tartalmat is.

[26] A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és - "A szolgálati viszony tartalma" elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, "A szolgálati viszony módosítása" elnevezésű VIII. Fejezetben - továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja - a jogalkotó szándéka szerint - a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések - ellenkező kikötés hiányban - elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-a] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó

feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény - Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező - 87. §-ához fűzött indoklásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani.

[27] Az ítéltábla rámutat, hogy a perbeli időszakban nem álltak fenn az átrendelés, ideiglenes átrendelés feltételei. Az irányadó felsőbírósági gyakorlat (Kf.VII.39.661/2020/5. - BHGY K-KJ-2021-13., 1.Kf.700.139/2023/4. - BHGY FIT-KJ-2023-275., 2.Kf.700.100/2023/4. - BHGY FIT-KJ-2023-191) már elemezte ezen jogintézmények és a megbízási díj elhatárolását. A Hszt. 60-61. §-a alapján az átrendelés, ideiglenes átrendelés írásbeli - állományparancsban vagy utasítással történő - elrendelésének, valamint feltételeinek hiányában annak követelményrendszere nem valósult meg, ezzel ellentétes állítást az alperes tévesen fogalmazott meg. A másodfokú bíróság a fentiekhez kapcsolódóan rámutat: átrendelés, ideiglenes átrendelés esetén - a megbízással ellentétben - a Hszt. kogens rendelkezése követeli meg a munkáltató erre vonatkozó írásbeli intézkedését [Hszt. 61. § (2) bekezdés], amelytől eltérni nem lehet (EBH2010. 2259.). Ennek kapcsán nem hagyható figyelmen kívül, hogy az átrendelés időtartamára egyebek között rendelkezni kell - a munkavállaló munkajogi helyzetét rendező garanciális szabályként - a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről, valamint arról, hogy az átrendelt illetményének és egyéb járandóságainak megfizetése mely szervezeti egység költségvetését milyen részben terheli, így - mint azt az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg - az ideiglenes átrendelés elengedhetetlen kelléke az írásbeliség. Mindezekben túlmenően lényeges körülmény, hogy az ideiglenes átrendelés során a hivatásos állomány tagját a szervezeti egységen belül az eredeti beosztása megtartása mellett, de az eredeti szolgálati beosztásához tartozó feladatok helyett a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges szolgálatszervezési okból - akár más szolgálatteljesítési helyen történő - azonos, vagy más szolgálati feladatok ellátására kötelezik. A keresettel érintett időszakban nem vitásan a felperes eredeti szolgálati beosztását megtartotta, a beosztási feladatellátása alól nem mentesítették.

[28] A Hszt. 60-61.§ szerinti átrendelés, ideiglenes átrendelés és a 71.§ szerinti megbízási elhatárolása nem az alperes következtetésén, hanem a hozott intézkedés valós tartalmi elemein alapszik. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a kifejezetten az ideiglenes átrendelésre vonatkozó, a BMr2. 33. § (1) bekezdés a)-e) pontjának megfelelő tartalmú állományparancs vagy írásbeli utasítást megtestesítő dokumentum nem készült, egyrészt azon okból, hogy a konjunktív kötelező tartalmi elemek teljeskörűen nem valósulnak meg; a kötelező elemek közül - tehát az átrendelés indoka, a munkáltatói jogkör gyakorlójának megjelölése, valamint az illetménynek és egyéb járandóságoknak a megfizetésére vonatkozó rendelkezés hiányzott. E körben az eligazítólapon irrelevánsak. Másrészt nem tartalmazták az "ideiglenes átrendelés" megjelölést, de még a Hszt. 61. §-ára való utalás sem jelenik meg a szövegükben.

[29] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[30] A pervesztes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[31] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[32] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 11.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró

dr. Tóth László s.k.
bíró